

325 Dat woord, waarin ons richting werd gegeven

1 Dat woord, waar - in ons rich - ting werd ge - ge -
 2 Al - leen was God in stil - te on - ge - bro -
 3 Dat woord stond Hem met raad en daad ter - zij -

1 Dat woord, waar - in ons rich - ting werd ge - ge -
 2 Al - leen was God in stil - te on - ge - bro -
 3 Dat woord stond Hem met raad en daad ter - zij -

1 Dat woord, waar - in ons rich - ting werd ge -
 2 Al - leen was God in stil - te on - ge -
 3 Dat woord stond Hem met raad en daad ter -

ven, dat on - ze gang be - paald heeft bij het le -
 ken, vol - maakt zich - zelf, on - noem - baar, on - weer - spro -
 de, toen Hij het licht, de zee, de aar - de spreid -

ven, dat on - ze gang be - paald heeft bij het le -
 ken, vol - maakt zich - zelf, on - noem - baar, on - weer - spro -
 de, toen Hij het licht, de zee, de aar - de spreid -

ge - ven, dat on - ze gang be - paald heeft bij het
 bro - ken, vol - maakt zich - zelf, on - noem - baar, on - weer -
 zij - de, toen Hij het licht, de zee, de aar - de

ven, dat in ons zwijgt en waakt en weet, de
 ken. Toen heeft Hij in zijn hart ge - hoord de
 de. Het werd zijn lief - ste ge - zel - lin, het

ven, dat in ons zwijgt en waakt en weet,
 ken. Toen heeft Hij in zijn hart ge - hoord
 de. Het werd zijn lief - ste ge - zel - lin,

le - ven, dat in ons zwijgt en waakt en weet,
 spro - ken. Toen heeft Hij in zijn hart ge - hoord
 spreid - de. Het werd zijn lief - ste ge - zel - lin,

we - reld trouw in lief en leed, dat ons de dood doet
klank en aan - drift van dat woord. Nog voor Hij e - nig
spreekt Hem moed en lief - de in, op - dat niet ooit zijn

de we - reld trouw in lief en leed, dat ons de
de klank en aan - drift van dat woord. Nog voor Hij
het spreekt Hem moed en lief - de in, op - dat niet

de we - reld trouw in lief en leed, dat ons de
de klank en aan - drift van dat woord. Nog voor Hij
het spreekt Hem moed en lief - de in, op - dat niet

te - gen - gaan: dat was bij God, van meet af aan.
mens ge - won, nog voor het op - gaan van de zon.
hart be - zwijkt, zijn naam van de - ze we - reld wijkt.

dood doet te - gen - gaan: dat was bij God, van meet af aan.
e - nig mens ge - won, nog voor het op - gaan van de zon.
ooit zijn hart be - zwijkt, zijn naam van de - ze we - reld wijkt.

dood doet te - gen - gaan: dat was bij God, van meet af aan.
e - nig mens ge - won, nog voor het op - gaan van de zon.
ooit zijn hart be - zwijkt, zijn naam van de - ze we - reld wijkt.

tekst Huub Oosterhuis
melodie Antwerpen 1539 - 'Ic seg adieu'
zetting Christiaan Winter